

[Startsidan](#) / [Dokument & lagar](#) / [Lagar](#) / [Svensk författningssamling](#) / [Förordning \(1998:899\) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd](#)

Svensk författningssamling 1998:899

Det kan förekomma fel i författningstexterna, och bilagor kan saknas. Kontrollera därför alltid mot den tryckta versionen.

Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

SFS nr: 1998:899

Departement/myndighet: Miljödepartementet

Utfärdad: 1998-06-25

Ändrad: t.o.m. SFS 2014:22

Övrig text: Rättelseblad 2001:513 och 2006:845 har iakttagits.

Tryckt version: [pdf](#), [utan ändringar \(Lagrummet\)](#)

Ändringsregister: [SFSR \(Lagrummet\)](#)

Källa: Regeringskansliet / Lagrummet

Innehåll

- [Övergångsbestämmelser](#)
- AVDELNING 4
- AVDELNING 5

Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning gäller miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd enligt 9 kap. miljöbalken.

2 § Har upphävts genom förordning (2013:262).

3 § Med den kommunala nämnden avses i denna förordning den kommunala nämnd som skall fullgöra kommunens uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

3 a § Med miljörapport avses i denna förordning en miljörapport enligt 26 kap. 20 § första stycket miljöbalken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 26 kap. 20 § andra eller tredje stycket miljöbalken. Förordning (2010:953).

4 § Om det i ett mål eller ärende enligt 9 kap. miljöbalken är fråga om tillstånd till en miljöfarlig verksamhet vars tillåtlighet enligt Naturvårdsverket eller Havs- och vattenmyndigheten bör prövas av regeringen enligt 17 kap. 3 § miljöbalken, ska verket eller myndigheten i god tid innan målet sätts ut till huvudförhandling eller tillståndsbeslut meddelas anmäla saken till regeringen. Förordning (2011:625).

Tillståndsprovning av miljöfarlig verksamhet

Obligatorisk provning enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

5 § Det är förbjudet att utan tillstånd enligt miljöbalken anlägga eller driva en miljöfarlig verksamhet i de fall farliga ämnen, som enligt vad som anges i avdelning 4 i bilagan innebär en miljöfarlig hantering, ingår eller avses ingå i verksamheten. Förordning (2013:262).

6 § En verksamhet eller åtgärd som beskrivs under rubriken "Farliga ämnen som innebär en miljöfarlig hantering som ska tillståndsprövas enligt 9 kap. 6 § miljöbalken" i avdelning 4 i bilagan får inte bedrivas utan ett sådant tillstånd som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken. Om verksamheten eller åtgärden också är tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), gäller det som i den förordningen sägs om prövningen också i fråga om tillstånd för hantering av de farliga ämnena. Om verksamheten eller åtgärden inte är tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen, ska frågan om tillstånd för hantering av de farliga ämnena prövas av länsstyrelsen. Förordning (2013:262).

6 a § Har upphävts genom förordning (2013:262).

6 b § En länsstyrelse får lämna över ett tillståndsärende till en annan länsstyrelse, om

1. det vid den andra länsstyrelsen förekommer eller har förekommit ett tillståndsärende som har ett nära samband med det förstnämnda ärendet,
2. överlämnandet sker för gemensam handläggning eller för att det är lämpligt att den länsstyrelse som har prövat ett tidigare ärende också prövar det nya ärendet, och
3. överlämnandet kan ske utan avsevärd olägenhet för någon part. Förordning (2008:690).

Prövning i andra fall

7 § En sådan ansökan om tillstånd som avses i 9 kap. 6 a eller 6 b § miljöbalken ska prövas av länsstyrelsen. Om verksamheten omfattas av 17 kap. 1 § miljöbalken, ska ansökan i stället prövas av mark- och miljödomstol. Förordning (2013:262).

Tid för omprövning av tillståndsbeslut

8 § Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten får, inom sina ansvarsområden, meddela sådana föreskrifter som avses i 24 kap. 5 § första stycket 1 miljöbalken. Förordning (2011:625).

Förfarandet

9 § Ett exemplar av handlingarna i ett ärende om tillstånd som ska avgöras av länsstyrelsen ska skickas till det ställe där handlingarna ska hållas tillgängliga. Ett meddelande om ansökan ska skickas till den kommunala nämnden samt till Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten.

Om länsstyrelsen har beslutat att enligt 24 kap. 7 § miljöbalken på eget initiativ ta upp frågan om omprövning av ett tillståndsbeslut, ska länsstyrelsen underrätta den kommunala nämnden om beslutet. Förordning (2011:625).

10 § När länsstyrelsen är tillståndsmyndighet ska besked om tid och plats för sammanträde meddelas genom kungörelse i ortstidning. Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, sökanden och andra som har yttrat sig i ärendet ska på lämpligt sätt underrättas.

Motsvarande skyldighet för mark- och miljödomstolen framgår av 22 kap. miljöbalken. Förordning (2011:625).

11 § Den som i en dom eller ett beslut har avgjort en fråga om tillstånd som avses i 9 kap. 6, 6 a eller 6 b § miljöbalken ska skicka domen eller beslutet till

1. Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, länsstyrelsen och den kommunala nämnden, och
2. Statens jordbruksverk, om domen eller beslutet rör en verksamhet som beskrivs i 2 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251).

Om samråd har skett med någon annan myndighet i ett ärende, ska beslutet skickas också till den myndigheten.
Förordning (2013:262).

Särskilda bestämmelser om utsläpp

11 a § För verksamheter och åtgärder med utsläpp till mark, luft, ytvatten eller grundvatten som är tillståndspliktiga enligt avdelning 4 i bilagan eller enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), ska man vid bedömning av behovet av försiktighetsmått och villkor särskilt ta hänsyn till om det i utsläppen förekommer ämnen som anges i avdelning 5 i bilagan. Förordning (2013:262).

11 b § När ett tillstånd till miljöfarlig verksamhet innehåller villkor om begränsningsvärde för utsläpp, ska med ett sådant begränsningsvärde avses den mängd, koncentration eller nivå på utsläppet som inte får överskridas eller underskridas under en eller flera angivna tidsperioder eller på annat sätt som närmare anges i tillståndet. Värdet ska normalt avse den punkt där utsläppet lämnar anläggningen, utan hänsyn till eventuell utspädning. Förordning (2013:262).

Särskilda bestämmelser om inrättande av avloppsanläggningar och värmepumpar m.m.

12 § Det är förbjudet att i vattenområde släppa ut avloppsvatten från vattentoalett eller tätbebyggelse, om avloppsvattnet inte har genomgått längre gående rening än slamavskiljning.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte om det är uppenbart att sådant utsläpp kan göras utan risk för olägenhet för människors hälsa eller miljön.

13 § Det krävs tillstånd för att

1. inrätta en avloppsanordning som en eller flera vattentoaletter ska anslutas till, eller
2. ansluta en vattentoalett till en befintlig avloppsanordning.

Det krävs anmälan till den kommunala nämnden för att inrätta en annan avloppsanordning än som avses i första stycket.

En ansökan om tillstånd enligt första stycket ska prövas av den kommunala nämnden. Ansökan prövas dock av generalläkaren i de fall generalläkaren utövar tillsyn över anläggningen.

En kommun får meddela föreskrifter om att det i stället för anmälan krävs tillstånd för att inom vissa delar av kommunen inrätta en sådan anordning som avses i andra stycket. Sådana föreskrifter får endast avse tillståndsplikt som behövs för att skydda människors hälsa eller miljön. Förordning (2008:690).

14 § Det är förbjudet att utan anmälan till den kommunala nämnden ändra sådana avloppsanordningar som avses i 13 §, om åtgärden kan medföra väsentlig ändring av avloppsvattnets mängd eller sammansättning.

15 § Bestämmelserna i 13 § första och andra styckena ska inte tillämpas på en avloppsanordning som kräver tillstånd eller anmälan enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) eller om avloppsanordningen är avsedd att föra avloppsvattnet till enbart en allmän avloppsanläggning. Förordning (2013:769).

16 § Ledningarna för en avloppsanordning som avses i 13 § skall vara slutna, om inte den kommunala nämnden medger något annat.

17 § Det är förbjudet att utan anmälan till den kommunala nämnden inrätta en värmepumpsanläggning för utvinning av värme ur mark, ytvatten eller grundvatten. Kommunen får föreskriva att det ska fordras tillstånd av nämnden för att inrätta en sådan anläggning inom kommunen eller inom vissa delar av denna, om det behövs för att skydda människors hälsa eller miljön.

Första stycket ska inte tillämpas på värmepumpsanläggning som kräver tillstånd eller anmälan enligt miljöprövningsförordningen (2013:251).Förordning (2013:262).

18 § I beslut om tillstånd att inrätta en avloppsanordning som avses i 13 § får den kommunala nämnden föreskriva att anordningen inte får tas i bruk förrän den har besiktigats och godkänts av nämnden. Detsamma gäller ett beslut om tillstånd att inrätta en värmepumpsanläggning som avses i 17 §.

19 § Ett tillstånd enligt 13 eller 17 § gäller i fem år men förfaller om arbetet med anordningen eller anläggningen inte har påbörjats inom två år.

20 § Vad som sägs i 13 tredje stycket, 14, 16 och 17 §§ om anmälan till och medgivande av kommunal nämnd skall, i de fall generalläkaren utövar tillsyn över inrättningen eller åtgärden, i stället avse generalläkaren.

Av kommunen meddelade föreskrifter enligt 17 § första stycket gäller inte för de inrättningar eller åtgärder som generalläkaren utövar tillsyn över.

Särskilda bestämmelser för mellanlagring, återvinning och bortskaffande av farligt avfall

20 a § En ansökan om tillstånd till mellanlagring, återvinning eller bortskaffande av farligt avfall skall, utöver vad som anges i 22 kap. 1 § miljöbalken, alltid innehålla

1. uppgifter om art och mängd av det farliga avfall som sökanden avser att mellanlagra, återvinna eller bortskaffa,
2. uppgifter om varifrån avfallet kommer, samt
3. uppgifter om var och på vilket sätt avfallet skall mellanlagras, återvinnas eller bortskaffas. Förordning (2001:1064).

20 b § Tillståndsmyndigheten ska inhämta kommunens yttrande över en sådan ansökan om tillstånd som avses i 20 a §.

Om ansökan avser en anläggning som har stor betydelse från nationell synpunkt och rör Naturvårdsverkets, Havs- och vattenmyndighetens, Folkhälsomyndighetens, Socialstyrelsens, Statens jordbruksverks eller Sveriges geologiska undersöknings ansvarsområde, ska tillståndsmyndigheten inhämta yttrande också från den berörda myndigheten. Förordning (2013:893).

Särskilda bestämmelser om täkter

20 c § Tillsynsmyndigheten ska besluta att en täkt är avslutad, om verksamhetsutövaren begär det och det område där verksamheten har bedrivits har efterbehandlats på ett från hälso- och miljösynpunkt godtagbart sätt.

Ett beslut enligt första stycket får meddelas även om inte hela området har efterbehandlats, om det område som återstår att efterbehandla inte är större än 1 hektar och det på detta område inte bedrivs någon verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt denna förordning. Förordning (2008:690).

20 d § Om tillsynsmyndigheten får kännedom om att en täktverksamhet som är tillståndspliktig enligt denna förordning bedrivs av någon annan än den som har fått tillstånd för verksamheten, ska myndigheten underrätta Skatteverket om vem som bedriver verksamheten. Förordning (2010:953).

20 e § Länsstyrelsen får förelägga den som ansöker om tillstånd till täkt enligt denna förordning att lägga fram en utredning som belyser behovet av täkten samt en täktplan av den omfattning som behövs.

Om föreläggandet inte följs, får länsstyrelsen avvisa ansökan. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om detta. Förordning (2010:953).

20 f § Om länsstyrelsen överväger att meddela föreskrifter om skydd för grundvattnet enligt 7 kap. 22 § miljöbalken för ett område som avses med en ansökan om tillstånd till täkt enligt denna förordning, får frågan om tillstånd prövas

först när frågan om skyddet för grundvattnet har avgjorts. Länsstyrelsen får dock pröva frågan om tillstånd omedelbart, om det finns särskilda skäl. Förordning (2010:953).

20 g § Den som ger, vägrar, ändrar eller upphäver ett tillstånd till täkt enligt denna förordning ska snarast skicka beslutet till Naturvårdsverket och till kommunen. Beslutet ska skickas också till Havs- och vattenmyndigheten, väghållningsmyndigheten och lantmäterimyndigheten, om det inte är uppenbart att myndigheten saknar behov av att få information om beslutet. Förordning (2011:625).

20 h § Har upphävts genom förordning (2014:22).

Anmälningsplikt enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

21 § Har upphävts genom förordning (2013:262).

22 § En anmälan som avses i 1 kap. 10 eller 11 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska göras i god tid innan verksamheten påbörjas eller åtgärden vidtas. Anmälan ska vara skriftlig och ges in till den myndighet eller kommun som enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) utövar den operativa tillsynen över verksamheten eller åtgärden. Anmälan ska dock ges in till länsstyrelsen, om verksamheten eller åtgärden har samband med en annan fråga som prövas av länsstyrelsen. Förordning (2013:769).

22 a § Har upphävts genom förordning (2008:690).

23 § Om tillstånd enligt 9 kap. 6 § miljöbalken söks till en verksamhet eller åtgärd som avses i 1 kap. 3 § miljöprövningsförordningen (2013:251) behöver anmälan inte göras. Förordning (2013:262).

24 § Om det finns särskilda skäl, får den kommunala nämnden överlämna anmälningsärendet till länsstyrelsen. Förordning (2013:262).

24 a § Ny beteckning 26 a § genom förordning (2008:690).

24 b § Har upphävts genom förordning (2008:690).

25 § En anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken ska innehålla de uppgifter, ritningar och tekniska beskrivningar som behövs för att tillsynsmyndigheten ska kunna bedöma den miljöfarliga verksamheten eller åtgärdens art, omfattning och miljöeffekter. I den utsträckning som behövs i det enskilda fallet ska en anmälan också innehålla en miljökonsekvensbeskrivning enligt 6 kap. miljöbalken. Förordning (2013:262).

25 a § En anmälan som avser en verksamhet med vindkraftverk ska, utöver det som anges i 25 §, innehålla

1. ett kartunderlag som visar verksamhetens lokalisering,
2. en teknisk specifikation som för varje vindkraftverk innehåller uppgift om höjden inklusive rotorblad, navhöjden och rotordiametern samt övriga tekniska uppgifter av betydelse,
3. en beskrivning av vindförhållandena på platsen och det förväntade energiutbytet från verksamheten,
4. en beskrivning av hur verksamheten påverkar natur- och kulturmiljöer, särskilt områden som är reglerade i 3, 4 och 7 kap. miljöbalken,
5. en uppgift om huruvida det eller de vindkraftverk som omfattas av anmälan ska stå tillsammans med redan uppförda vindkraftverk,
6. en redogörelse för förekomsten av vindkraftverk inom en radie på 2 kilometer från varje vindkraftverk som omfattas av anmälan,
7. en redogörelse för de vägar som behövs för uppförande och drift av anläggningen och verksamheten,
8. en redogörelse för dragningen fram till elnätet av de kraftledningar som behövs för uppförande och drift av anläggningen och verksamheten,
9. en landskapsanalys som med ett fotomontage eller på annat sätt visar hur anläggningen syns i landskapet,

10. en beräkning av bullret från anläggningen vid berörda byggnader, och
11. en beräkning av skuggning och reflexer från anläggningen vid berörda byggnader. Förordning (2013:262).

25 b § Den myndighet som handlägger ett anmälningsärende som avser en verksamhet med vindkraftverk

1. får medge undantag från kraven i 25 a §, om undantaget avser sådant som inte behövs för handläggningen, och
2. ska i lämplig omfattning samordna handläggningen av anmälningsärendet med handläggningen av ett ärende enligt plan- och bygglagen (2010:900) som avser samma vindkraftverk. Förordning (2011:368).

25 c § En anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken ska ges in i tre exemplar, om den avser en verksamhet eller åtgärd som enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) omfattas av "tillståndsplikt A", och i två exemplar i övriga fall. Förordning (2013:262).

25 d § När en anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken har getts in ska

1. den kommunala nämnden genast skicka ett exemplar av handlingarna till länsstyrelsen, om anmälan har getts in till nämnden, och
2. länsstyrelsen genast skicka ett exemplar av handlingarna till den kommunala nämnden, om anmälan har getts in till länsstyrelsen.

Om anmälan avser en verksamhet som enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) omfattas av "tillståndsplikt A", ska nämnden eller länsstyrelsen också skicka ett exemplar av anmälan till Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten. Förordning (2013:262).

26 § De statliga och kommunala myndigheter samt organisationer och enskilda som kan ha ett särskilt intresse i saken skall på lämpligt sätt och i skäligen omfattning ges tillfälle att yttra sig över en anmälan.

26 a § I fråga om sådana anmälningspliktiga verksamheter och åtgärder som avses i 2 kap. 3 eller 4 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 5, 10 eller 17 §, 5 kap. 3, 6, 8, 9, 13, 17, 20, 22, 24, 28, 30 eller 33 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 §, 12 kap. 6, 8, 10, 11, 12 eller 13 §, 13 kap. 2, 4 eller 6 §, 14 kap. 3, 4 eller 7 §, 15 kap. 8 §, 16 kap. 6 eller 7 §, 18 kap. 1, 2, 4, 5 eller 10 §, 20 kap. 2 eller 4 §, 21 kap. 8, 9 eller 12 §, 24 kap. 2 eller 5 §, 28 kap. 2 §, 29 kap. 17, 28, 29, 31, 32 eller 44 § eller 30 kap. 3 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska den myndighet som handlägger anmälningsärendet pröva om verksamheten eller åtgärden behöver tillståndsprövas. Vid den prövningen ska myndigheten ta hänsyn till de kriterier som anges i bilaga 2 till förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. Om myndigheten finner att verksamheten eller åtgärden ska antas medföra en betydande miljöpåverkan, ska myndigheten förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd. Förordning (2013:262).

27 § När ett anmälningsärende är tillräckligt utrett, skall den myndighet som handlägger ärendet meddela föreläggande om försiktighetsmått eller förbud enligt miljöbalken om det behövs, eller förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 § miljöbalken. Om sådana åtgärder inte beslutas skall myndigheten underrätta den som har gjort anmälan om att ärendet inte föranleder någon åtgärd från myndighetens sida.

28 § Det är förbjudet att utan anmälan till tillsynsmyndigheten vidta en avhjälpandeåtgärd med anledning av en föroreningsskada i ett mark- eller vattenområde, grundvatten, en byggnad eller en anläggning enligt 10 kap. miljöbalken, om åtgärden kan medföra ökad risk för spridning eller exponering av föroreningarna och denna risk inte bedöms som ringa.

Första stycket gäller inte i fråga om områden som blivit förklarade som miljöriskområden enligt 10 kap. 15 § miljöbalken.

Beträffande anmälan enligt första stycket tillämpas bestämmelserna i 20-25 §§. Förordning (2007:735).

Rättelse enligt 26 kap. 18 § miljöbalken

29 § Innan ett förordnande om rättelse enligt 26 kap. 18 § miljöbalken meddelas eller handräckning enligt 17 § samma kapitel begärs i fråga om en miljöfarlig verksamhet som rör Naturvårdsverkets eller Havs- och vattenmyndighetens ansvarsområde ska samråd ske med den berörda myndigheten, om det kan befaras att kostnaden inte kan tas ut av den som åtgärden riktas mot. Detta gäller dock inte, om saken är så brådskande att samråd inte hinner ske. Förordning (2011:625).

30 § Har en tillsynsmyndighet förordnat om rättelse enligt 26 kap. 18 § miljöbalken, får kostnaderna för åtgärderna förskottas av allmänna medel.

Miljörapport m.m.

31 § En miljörapport ska innehålla

1. uppgift om verksamhetsutövarens namn och organisationsnummer, och
2. de uppgifter i övrigt som följer av föreskrifter som Naturvårdsverket har meddelat med stöd av 47 a §. Förordning (2010:953).

31 a § I fråga om en anläggning för sortering eller krossning av berg, naturgrus eller andra jordarter som omfattas av 4 kap. 6 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska verksamhetsutövaren i en miljörapport lämna uppgifter om produktionen, om länsstyrelsen begär det. Utöver det som följer av 31 § ska en sådan rapport innehålla uppgifter om produktionen i fråga om naturgrus, morän och berg. Förordning (2013:262).

32 § Om en verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt denna förordning eller enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) bedrivs av någon annan än den som har fått tillstånd för verksamheten eller anmält den, ska den nya verksamhetsutövaren snarast möjligt upplysa tillsynsmyndigheten om det ändrade förhållandet. Förordning (2013:262).

Särskilda bestämmelser till skydd mot olägenheter för människors hälsa

33 § I syfte att hindra uppkomst av olägenhet för människors hälsa skall en bostad särskilt;

1. ge betryggande skydd mot värme, kyla, drag, fukt, buller, radon, luftföroreningar och andra liknande störningar,
2. ha tillfredsställande luftväxling genom anordning för ventilation eller på annat sätt,
3. medge tillräckligt dagsljus,
4. hållas tillfredsställande uppvärmd,
5. ge möjlighet att upprätthålla en god personlig hygien,
6. ha tillgång till vatten i erforderlig mängd och av godtagbar beskaffenhet till dryck, matlagning, personlig hygien och andra hushållsgöromål.

34 § Utöver vad som anges i 9 kap. 9 § miljöbalken skall byggnader, lokaler för annat än allmänna ändamål och anläggningar hållas fria från ohyra.

Åtgärder skall vidtas mot skadedjur som kan orsaka olägenhet för människors hälsa. Är det av särskild betydelse med hänsyn till hälsoskyddet, skall kommunen sörja för att åtgärderna vidtas.

35 § Det skall finnas tillräckligt med toaletter i eller i anslutning till byggnader där människor vistas under en längre tid av dygnet.

36 § Husdjur och andra djur som hålls i fångenskap skall förvaras och skötas så att olägenheter för människors hälsa inte uppkommer.

37 § Den som avser att anordna en gödselstad eller annan upplagsplats för djurspillning inom område med detaljplan skall anmäla detta till den kommunala nämnden eller till general- läkaren, då generalläkaren utövar tillsyn över verksamheten.

38 § Det är förbjudet att utan anmälan driva eller arrangera

1. verksamhet där allmänheten yrkesmässigt erbjuds hygienisk behandling som innebär risk för blodsmitta genom användning av skalpeller, akupunktur nålar, piercningsverktyg eller andra liknande skärande eller stickande verktyg,
2. bassängbad som är upplåtna åt allmänheten eller som annars används av många människor, eller
3. förskola, öppen förskola, fritidshem, öppen fritidsverksamhet, förskoleklass, grundskola, grundsärskola, gymnasieskola, gymnasiesärskola, specialskola, sameskola eller internationell skola.

Anmälan ska göras till den kommunala nämnden i den kommun där verksamheten avses drivas eller arrangeras. Om generalläkaren utövar tillsyn över verksamheten ska anmälan göras till generalläkaren.

En anmälningspliktig verksamhet får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte tillsynsmyndigheten bestämmer något annat. Förordning (2011:567).

Kommunala föreskrifter m.m.

39 § Om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer, får kommunen föreskriva att

1. nötkreatur, häst, get, får eller svin,
2. pälsdjur eller fjäderfä som inte är sällskapsdjur, eller
3. orm

inte får hållas inom område med detaljplan eller områdesbestämmelser utan särskilt tillstånd av den kommunala nämnden. Ett sådant tillstånd får förenas med särskilda villkor.

40 § Om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer i en kommun, får kommunen meddela föreskrifter om

1. tomgångskörning med motordrivna fordon,
2. spridande av naturligt gödsel, slam och annan orenlighet inom område med detaljplan eller intill sådant område,
3. inrättande av annat slag av toalett än vattentoalett,
4. hantering av mjölk i utrymme för mjölkprodukter, på vilken livsmedelslagen (2006:804) inte tillämpas,
5. skydd för ytvattentäkter och enskilda grundvattentäkter,
6. tillfälligt förbud mot småskalig eldning med vissa fasta bränslen inom särskilt angivna områden,
7. skötsel och tillsyn av eldningsanordning för vissa fasta bränslen,
8. tillfälligt förbud mot eldning av löv, kvistar och annat trädgårdsavfall inom planlagt område,
9. bränning av halm på åkermark, och
10. luftvärmepumpar.

Om det i en kommun förekommer camping i betydande omfattning, får kommunen meddela föreskrifter för eller förbjuda sådan camping inom särskilt utsatta områden om det behövs för att förhindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer.

Kommunen får i ett enskilt fall meddela föreskrifter om begränsningar av eller villkor för utövande av gatumusik på viss offentlig plats om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer. Förordning (2010:953).

41 § Generalläkaren får meddela de ytterligare föreskrifter för Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt som behövs till skydd mot olägenheter för människors hälsa. Innan sådana föreskrifter meddelas ska Generalläkaren höra Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Folkhälsomyndigheten inom den hörda myndighetens ansvarsområde. Förordning (2013:893).

42 § Om det i en kommun finns tätbebyggt område som inte omfattas av detaljplan, får kommunen, om särskilda skäl föranleder det, föreskriva att en bestämmelse som avses i 37 eller 40 § första stycket 2 skall gälla även sådant

tätbebyggt område.

43 § På en särskild karta skall märkas ut områden som avses i 13 § tredje stycket andra meningen, 17 § första stycket andra meningen, 40 samt 42 §§. Kartan skall fogas till kommunens övriga föreskrifter om hälsoskyddet i kommunen.

44 § Kommunen ska skyndsamt underrätta

1. länsstyrelsen om de föreskrifter som kommunen har meddelat med stöd av denna förordning, och
2. lantmäterimyndigheten om de föreskrifter som kommunen har meddelat med stöd av 40 § första stycket 5.

Bestämmelser om kungörande och tillgängliggörande av kommunala föreskrifter finns i 3 kap. 30 § kommunallagen (1991:900). Förordning (2012:649).

45 § Kommunen ska utöver vad som framgår av miljötillsynsförordningen (2011:13) ägna särskild uppmärksamhet åt följande byggnader, lokaler och anläggningar:

1. byggnader som innehåller en eller flera bostäder och tillhörande utrymmen,
2. lokaler för undervisning, vård eller annat omhändertagande,
3. samlingslokaler där många människor brukar samlas,
4. hotell, pensionat och liknande lokaler där allmänheten yrkesmässigt erbjuds tillfällig bostad,
5. idrottsanläggningar, campinganläggningar, badanläggningar, strandbad och andra liknande anläggningar som är upplåtna för allmänheten eller som annars utnyttjas av många människor,
6. lokaler där allmänheten yrkesmässigt erbjuds hygienisk behandling, och
7. lokaler för förvaring av djur. Förordning (2011:21).

Ansökningar och anmälningar

46 § En ansökan eller en anmälan till den kommunala nämnden enligt bestämmelserna i 37 och 38 §§ eller bestämmelse meddelad med stöd av 39, 40 och 42 §§ skall vara skriftlig och innehålla de uppgifter som behövs för ärendet samt de ritningar och tekniska beskrivningar som behövs för att bedöma de anordningar, lokaler eller anläggningar som avses i ansökan eller anmälan.

Bestämmelse om undantag från skyldigheten att upprätta en miljökonsekvensbeskrivning enligt 6 kap. miljöbalken finns i 2 § förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar.

Bemyndiganden för Naturvårdsverket

47 § Naturvårdsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka försiktighetsmått som ska gälla vid

1. träskyddsbehandling genom doppling,
2. träskyddsbehandling genom tryck- eller vakuuminpregnering,
3. oorganisk ytbehandling genom fosfatering,
4. utsläpp av industriellt avloppsvatten,
5. rening av avloppsvatten från tätbebyggelse,
6. utsläpp till luft från anläggningar för förbränning av kommunalt avfall som har beviljats tillstånd enligt miljöskyddslagen (1969:387) eller miljöbalken,
7. användning av avloppsslam i jordbruk,
8. lagring, tömning, demontering och annat omhändertagande av skrotbilar, och
9. lagring, förbehandling, återvinning och bortskaffande av avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter. Förordning (2013:262).

47 a § Naturvårdsverket får

1. i fråga om verksamheter som omfattas av tillståndsplikt enligt denna förordning eller miljöprövningsförordningen

(2013:251) eller av ett föreläggande att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 a § miljöbalken meddela föreskrifter om att en miljörapport ska innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan även i andra avseenden än vad som omfattas av villkoren i ett tillståndsbeslut liksom av andra uppgifter som är relaterade till miljöbalkens tillämpningsområde och mål,

2. i fråga om verksamheter som inte är tillståndspliktiga enligt miljöprövningsförordningen, meddela föreskrifter om att det i en miljörapport ska lämnas sådana uppgifter om utsläpp och överföringar av föroreningar som följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG,

3. meddela föreskrifter om vilka uppgifter om produktionen av naturgrus, morän och berg som en miljörapport enligt 31 a § ska innehålla, och

4. meddela föreskrifter om hur uppgifterna i en miljörapport ska redovisas. Förordning (2013:262).

Expediering av dom m.m. i miljöskademål

48 § När mark- och miljödomstolen har meddelat en dom eller ett beslut med anledning av en talan enligt 32 kap. miljöbalken som rör Naturvårdsverkets eller Havs- och vattenmyndighetens ansvarsområde, ska domstolen underrätta den berörda myndigheten om domen eller beslutet. Förordning (2011:625).

Tillsyn och avgifter

49 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det operativa tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken samt 2 kap. 4, 26, 29 och 31 §§ miljötillsynsförordningen.

I förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken finns bestämmelser om avgifter. Förordning (2011:21).

Utbyte av information

49 a § Har upphävts genom förordning (2013:262).

49 b § Naturvårdsverket är den behöriga myndighet som avses i förordning (EG) nr 166/2006. Förordning (2008:690).

Överklagande

50 § Bestämmelser om överklagande finns i 18 kap. 1 § och 19 kap. 1 § miljöbalken samt 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Ett beslut av en länsstyrelse eller kommun att enligt 24 kap. 7 § miljöbalken självmant ta upp en fråga om omprövning av en verksamhet får inte överklagas.

Skogsstyrelsen får överklaga beslut som rör frågor om täkter enligt denna förordning. Förordning (2010:954).

Straff och förverkande

51 § I 29 kap. miljöbalken finns bestämmelser om straff och förverkande.

Övergångsbestämmelser

1998:899

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999, då miljöskyddsförordningen (1989:364) och hälsoskyddsförordningen (1983:616) skall upphöra att gälla.

2. Den som vid ikraftträdandet bedriver miljöfarlig verksamhet för vilken krav på tillstånd till driften införs genom 5 §, skall senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 ha kommit in till tillståndsmyndigheten med en ansökan om sådant tillstånd.

Vad som sägs i första stycket om tillstånd gäller även den som bedriver miljöfarlig verksamhet för vilken Naturvårdsverket eller länsstyrelsen med stöd av 10 § andra stycket miljöskyddslagen (1969:387), i dess lydelse före den 1 juli 1981, medgivit undantag från skyldigheten att ansöka om tillstånd. Förordning (2006:1162).

3. Den som vid ikraftträdandet bedriver miljöfarlig verksamhet för vilken krav på anmälan av driften införs genom 21 §, skall senast den 31 december 2002 ha kommit in till tillsynsmyndigheten med en sådan anmälan.

Vad som sägs i första stycket om anmälan gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd. Förordning (2001:748).

2001:513

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 2001. För sådana deponier som avses i 38 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall, för vilka tillståndsplikt införs till följd av denna förordning, krävs tillstånd fr.o.m. den 1 januari 2009. Bestämmelser om anpassningsplaner för sådana deponier finns i 38-42 §§ nämnda förordning. Förordning (2001:748).

2001:748

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2001.

2. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 december 2002 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs till följd av denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

3. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 december 2001 och som inte har tillstånd eller har anmälts enligt 5 § respektive 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om anmälningsplikt införs till följd av denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2002 utan hinder av att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2002 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten.

4. Det som sägs i punkt 2 och 3 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2001:1064

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Förordning (2002:557).

2. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2002 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om verksamheten har blivit tillståndspliktig till följd av att visst avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i

bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

3. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2002 och som inte har tillstånd eller har anmälts enligt 5 § respektive 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om verksamheten har blivit anmälningspliktig till följd av att visst avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2002 trots att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2002 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten. Förordning (2002:557).

4. Följande gäller för verksamheter som enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller förordningen (1996:971) om farligt avfall vid utgången av år 2001 hade tillstånd att hantera eller vidta andra åtgärder med sådant avfall som enligt äldre bestämmelser inte utgjorde farligt avfall men som enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas enligt tillståndet så länge som tillståndet gäller, dock längst till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ny ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

5. Följande gäller för verksamheter som enligt 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller förordningen (1996:971) om farligt avfall vid utgången av år 2001 hade anmälts för att hantera eller vidta andra åtgärder med sådant avfall som enligt äldre bestämmelser inte utgjorde farligt avfall men som enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2002. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2002 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten. Förordning (2002:557).

6. Det som sägs i punkterna 2, 3 och 5 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd. Förordning (2002:557).

2002:557

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 2002.

2002:619

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juli 2002.

2. Följande gäller för verksamheter som har påbörjats före den 30 juli 2002 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs genom denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 30 juni 2006 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 30 juni 2006 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2005:358).

3. Det som sägs i punkten 2 gäller inte om tillståndsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2003:80

För verksamhet där kärnkraftverk eller annan kärnreaktor nedmonteras eller avvecklas och där reaktorn har stängts av före den 1 maj 2003 gäller de nya bestämmelserna de åtgärder för nedmontering eller avveckling som efter avstängningen påbörjas den 1 maj 2003 eller senare. Förordning (2003:210).

2003:210

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003 men tillämpas från och med den 1 maj 2003.

2003:1052

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Följande gäller för verksamheter som har påbörjats före den 1 januari 2004 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs genom denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

3. Verksamheter som blir anmälningspliktiga genom denna förordning får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2004 trots att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2004 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten.

4. Det som sägs i punkterna 2 och 3 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2005:15

1. Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2005 och får tillämpas från och med den 1 januari 2005.

2. Lagring som med tillämpning av 22 a § har påbörjats före den 15 februari 2005 skall anmälas senast den 29 mars 2005.

2005:180

Denna förordning träder i kraft den 3 maj 2005 och får tillämpas från och med den 1 januari 2005.

2005:354

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2005.

2. Följande gäller för verksamheter som har påbörjats före den 30 juni 2005 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs genom denna förordning. Verksamheterna får fortsätta att bedrivas till och med den 30 juni 2006 även om tillståndsplikt införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten givit in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 30 juni 2006 och tillståndsmyndigheten inte beslutar annat.

3. Det som sägs i punkten 2 gäller inte om tillståndsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2005:623

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2005.

2. Tillstånd till täkt skall fortsätta att gälla om det har meddelats med stöd av 12 kap. 1 § miljöbalken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av miljöbalken. Tillstånden skall anses meddelade enligt 9 kap. 6 § miljöbalken.

2006:1142

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2006.

2. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden om tillstånd som inlets före den 1 december 2006.

2007:674

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2007 i fråga om 28 § och den 1 januari 2008 i övrigt.

2. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2008 och som inte har tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs till följd av denna förordning eller om verksamheten omfattas av punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2001:748) om ändring i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, punkten 2 eller 4 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2001:1064) om ändring i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2003:1052) om ändring i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Verksamheten får fortsätta att bedrivas utan tillstånd till och med den 30 juni 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten har lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 30 juni 2008 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2007:1373).
3. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2008 och som inte har tillstånd eller har anmälts enligt 5 § respektive 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om anmälningsplikt införs till följd av denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 30 juni 2008 trots att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten senast den 30 juni 2008.
4. Det som sägs i punkterna 2 och 3 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.
5. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som inletts före den 1 januari 2008.

2008:690

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2008.
2. Bestämmelser i denna förordning som jämförda med äldre bestämmelser innebär mindre stränga krav för en verksamhet ska tillämpas från och med den 30 juni 2008.
3. I fråga om verksamheter som har påbörjats före den 1 augusti 2008 och som inte har tillstånd enligt 5 § och som inte heller har behövt söka tillstånd förrän den 30 juni 2008 gäller följande. Om denna förordning jämförd med äldre bestämmelser innebär att en verksamhet blir anmälningspliktig i stället för tillståndspliktig får verksamheten bedrivas utan att anmälan har gjorts till och med den 31 december 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamhetsutövaren har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten senast den 31 december 2008 och tillsynsmyndigheten inte beslutar något annat.
4. Om denna förordning jämförd med äldre bestämmelser innebär strängare krav i fråga om anmälningsplikt för en verksamhet som har påbörjats före den 1 augusti 2008, får verksamheten fortsätta att bedrivas utan att anmälan har gjorts till och med den 31 december 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamhetsutövaren har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten senast den 31 december 2008 och tillsynsmyndigheten inte beslutar något annat.
5. Om denna förordning jämförd med äldre bestämmelser innebär strängare krav i fråga om tillståndsplikt för en verksamhet som har påbörjats före den 1 augusti 2008, får verksamheten fortsätta att bedrivas utan tillstånd till och med den 31 december 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamhetsutövaren har lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2008 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat.
6. Det som sägs i punkterna 3-5 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.
7. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som har inletts före den 1 augusti 2008. Bestämmelserna i 6 b § får dock tillämpas även på ärenden som har inletts före den 1 augusti 2008.

2008:727

1. Denna förordning träder i kraft den 1 september 2008 och tillämpas på verksamheter som inte är i drift eller omfattas av ett tillstånd enligt miljöbalken detta datum.

2. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som inletts före den 1 september 2008.

2009:863

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2009.

2. En verksamhet som enligt äldre bestämmelser är anmälningspliktig får fortsätta att bedrivas enligt de äldre bestämmelserna trots att verksamheten blir tillståndspliktig med denna förordning, om verksamheten är anmäld den 1 augusti 2009.

3. En verksamhet som bedrivs den 1 augusti 2009 och som enligt äldre bestämmelser inte är anmälnings- eller tillståndspliktig men som blir anmälningspliktig med denna förordning får fortsätta att bedrivas enligt äldre bestämmelser.

4. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som inletts före den 1 augusti 2009.

Bilaga

Verksamheter och farliga ämnen

Denna bilaga innehåller en förteckning med beskrivningar av verksamheter och åtgärder som är tillståndspliktiga enligt 5 § och en förteckning över sådana farliga ämnen i utsläpp som avses i 11 a §.

AVDELNING 4

VERKSAMHETER MED HANTERING AV KEMISKA ÄMNEN

Farliga ämnen som innebär en miljöfarlig hantering som ska tillståndsprövas enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

Denna del av bilagan består av Avsnitt 1 som innehåller en förteckning över farliga ämnen och Avsnitt 2 som innehåller en förteckning över särskilda kategorier av farliga ämnen. Följande gäller för tillämpning av denna del av bilagan.

1. Gas är varje ämne som har ett absolut ångtryck på 101,3 kPa eller högre vid 20 grader C. Vätska är varje ämne som inte definieras som gas och som inte uppträder i fast form vid 20 grader C och normaltryck, 101,3 kPa.
2. En beredning som innehåller ett ämne som är upptaget i denna del av bilagan skall jämföras med ämnet om beredningens klassificering överensstämmer med ämnets såvida inte annat anges i denna del av bilagan.
3. Med klassificering och riskfraser avses i denna del av bilagan de klassificeringar och riskfraser som vid varje enskilt tillfälle skall tillämpas enligt tillämpliga föreskrifter utgivna av Kemikalieinspektionen och Statens räddningsverk. För ämnen och beredningar som inte omfattas av klassificeringsreglerna i nämnda föreskrifter, men som ändå förekommer eller skulle kunna förekomma vid en verksamhet, och under de förhållanden som råder vid verksamheten innehar eller kan inneha motsvarande egenskaper beträffande möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, skall de klassificeringsförfarandena som anges i föreskrifterna användas.
4. Om ett ämne eller en beredning som är upptagen i Avsnitt 2 uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar, skall den klassificering som motsvarar den lägsta mängden farligt ämne gälla. Vid tillämpning av summeringen i punkt 8 skall dock det valda gränsvärdet alltid motsvara den aktuella klassificeringen. För ämnen i kategori 4 och 5 skall ADR- klassificeringen ha företräde framför riskfrastilldelningen.
5. När ett ämne eller en grupp ämnen som ingår i Avsnitt 1 även kan hänföras till Avsnitt 2, skall endast de mängder som anges i Avsnitt 1 beaktas.
6. För föremål som innehåller explosiva ämnen eller beredningar är det ämnets eller beredningens kvantitet som skall gälla om den är känd. Om denna kvantitet inte är känd skall hela föremålet betraktas som explosivt.
7. Den mängd farligt ämne som skall beaktas vid tillämpningen av föreskrifterna är den maximala mängd som förekommer eller kan förekomma vid ett och samma tillfälle. Farliga ämnen som förekommer i en verksamhet endast

i mängder som är lika med eller understiger 2 procent av den angivna mängden, i Avsnitt 1 och Avsnitt 2 i denna del av bilagan, skall inte tas med i beräkningen av den totala mängd som förekommer om de är placerade inom verksamheten så att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse någon annanstans inom den.

8. Om det inom en verksamhet förekommer eller kan förekomma flera ämnen som anges i denna del av bilagan i mängder som understiger de gränsmängder som anges för varje ämne skall en summering göras för att fastställa om verksamheten omfattas av bestämmelserna. Denna summering görs enligt följande formel: (Summatkn) $qx/Qx=q1/Q1+q2/Q2+...+qn/Qn$ där qx betecknar den förekommande mängden farligt ämne x för "ämne 1" t.o.m. "ämne n" i förteckningarna över ämnen och kategorier av ämnen i denna del av bilagan och Qx betecknar den i denna del av bilagan angivna gränsmängden för respektive ämne eller kategori av ämnen. Denna formel tillämpas för

a) summering av ämnen och beredningar som är förtecknade i Avsnitt 1 i denna del av bilagan och som är klassificerade som giftiga eller mycket giftiga, tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 1 eller 2 i Avsnitt 2 i denna del av bilagan,

b) summering av ämnen och beredningar som är förtecknade i Avsnitt 1 i denna del av bilagan och som är klassificerade som oxiderande, explosiva, brandfarliga, mycket brandfarliga eller extremt brandfarliga, tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategorierna 3, 4, 5, 6, 7 eller 8 i Avsnitt 2 i denna del av bilagan,

c) summering av ämnen och beredningar som anges i Avsnitt 1 i denna del av bilagan och som är klassificerade som miljöfarliga (R50 inklusive R50/53 eller R51/53), tillsammans med ämnen och beredningar som omfattas av kategori 9 i Avsnitt 2 i denna del av bilagan.

Om någon av summorna i a), b) eller c) är lika med eller större än ett (1) skall verksamheten omfattas av bestämmelserna.

9. Om ändrade bestämmelser i fråga om ett ämnes klassificering i en sådan riskfras eller riskgrupp som avses i denna bilaga medför att en verksamhet som omfattas av avdelning 4 i bilagan blir tillståndspliktig gäller följande.

a) Om verksamheten påbörjats före ändringen, får den trots tillståndskravet fortsätta att bedrivas i ett år från ändringen. Därefter får den bedrivas endast om det finns tillstånd för den eller verksamhetsutövaren inom ettårsfristen har ansökt om tillstånd och tillståndsmyndigheten inte beslutar annat.

b) Det som sägs i a) gäller inte om tillståndsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

Avsnitt 1 - Farliga ämnen

Farliga ämnen som i en verksamhet förekommer eller kan förekomma i sådana mängder som anges i denna del av bilagan och som innebär att verksamheten ska tillståndsprövas enligt miljöbalkens bestämmelser.

Farliga ämnen

Mängd i ton

Gödningsmedel som är blandade eller sammansatta och som är baserade på ammoniumnitrat (innehåller ammoniumnitrat tillsammans med fosfat och/eller pottaska) i vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat är

- mellan 15,75 och 24,5 viktprocent, och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 procent brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG, eller
- 15,75 viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material, och vilka i samtliga fall kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med Förenta nationernas "trough test" enligt dess rekommendationer om transport av farligt gods: Manual of Tests and Criteria, del

Gödningsmedel som är baserade på ammoniumnitrat i vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat överstiger

- 24,5 viktprocent, med undantag för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 procent, eller
- 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat, eller

- 28 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 procent,

och som i samtliga fall uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 80/876/EEG. 5 00

Ammoniumnitrat och beredningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat
- är mellan 24,5 och 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 procent, eller
- överstiger 28 viktprocent och vilkas halt av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 procent.

Vattenlösningar med ammoniumnitrat i vilka ammoniumnitratkoncentrationen överstiger 80 viktpr

Gödningsmedel som inte uppfyller kraven på i bilaga II i direktiv 80/876/EEG samt kasserat ma

Gödningsmedel som är sammansatta och baserade på kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i

Gödningsmedel som är sammansatta och baserade på kaliumnitrat, vilka består av kaliumnitrat i

Arsenikpentoxid, arsenik (V) syra eller dess salter 2

Arseniktrioxid, arsenik (III) syra eller dess salter 0,1

Brom 20

Klor 25

Nickelföreningar i inhalerbar pulverform (nickelmonoxid, nickeldioxid, nickelsulfid, trinicke

Etylenimin 20

Fluor 20

Formaldehyd (>= 90 %) 50

Väte 50

Väteklorid (kondenserad gas) 250

Blyalkyler 50

Extremt brandfarliga kondenserade gaser (inklusive gasol) och naturgas

Acetylen 50

Etylenoxid 50

Propylenoxid 50

Metanol 200

4,4'-metylenbis(2-kloranilin) eller dess salter, i pulverform 0,01

Metylisocyanat	00,15
Syre	200
Toluendiisocyanat	100
Karbondiklorid (fosgen)	0,75
Arseniktrihydrid (arsin)	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	1
Svaveldiklorid	1
Svaveltrioxid	75
Polyklordibensofuraner och polyklordi- bensodioxiner (inkl. TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter	0,001

Polyklordibensofuraner och polyklordi- bensodioxiner beräknas med hjälp av följande viktningsfaktorer:

2,3,7,8-TCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDD	
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD 0,001	
2,3,7,8-TCDF	0,1
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05

1,2,3,4,7,8-HxCDF	1,2,3,7,8,9-HxCDF	1,2,3,6,7,8-HxCDF	2,3,4,6,7,8-HxCDF	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	OCDF			0,001

(T=tetra, Pe=penta, Hx=hexa, Hp=hepta, O=okta)

Cancerogena ämnen vid koncentrationer som överstiger 5 viktprocent:

- 4-aminobifenyl och/eller dess salter, - bensotriklorid, - benzidin och/eller dess salter, - bis(klormetyl)eter, - klordimetyler, - 1,2-dibrometan, - dietylsulfat, - dimetylsulfat, - dimetylkarbamoylklorid, - 1,2-dibrom-3-klorpropan, - 1,2-dimetylhydrazin, - dimetylnitrosamin, - hydrazin, - 2-naftylamin och/eller dess salter, - 4-nitrodifenyl, samt
- 1,3-propansul ton 2

Petroleumprodukter:

- bensin och nafta,
- fotogen (inklusive flygbränslen),

- gasoljor (inklusive dieselbränslen, lätta eldningsoljor och blandkomponenter för gasoljor),
- tunga eldningsoljor 25 000

Avsnitt 2 - Särskilda kategorier av farliga ämnen som inte särskilt anges i Avsnitt 1

Kategorier av farliga ämnen som i en verksamhet förekommer eller kan förekomma i sådana mängder som anges i denna del av bilagan och som innebär att verksamheten ska tillståndsprövas enligt miljöbalkens bestämmelser.

Kategorier av farliga ämnen	Mängd i ton
1. Mycket giftiga ämnen (riskfraser R26, R27 eller R28)	20
2. Giftiga ämnen (riskfraser R23, R24 eller R25)	200
3. Oxiderande ämnen (riskfraser R7, R8 eller R9)	200
4. Explosiva ämnen, preparat eller föremål som omfattas av ADR (riskgrupp 1.4).	200
5. Explosiva ämnen, preparat eller föremål som omfattas av ADR (riskgrupp 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6), eller riskfraser R2 eller R3.	50
6. Brandfarliga vätskor med en flampunkt lika med eller över 21 grader C och under eller lika med 55 grader C (riskfraser R10).	50 000
7 a. Mycket brandfarliga ämnen:	
– mycket brandfarliga vätskor med en flampunkt under eller lika med 55 grader C i det fall vätskan – brandfarliga vätskor i det fall de kan självantända i luft (riskfraser R17).	
7 b. Mycket brandfarliga vätskor med en flampunkt under 21 grader C men som inte är extremt brandfarliga (riskfraser R11).	50 000
8. Extremt brandfarliga ämnen:	
– brandfarliga gaser i såväl gasform som överkritisk form samt brandfarliga vätskor med en flampunkt under 0 grader C och en kokpunkt under eller lika med 35 grader C (riskfraser R12)	50
– brandfarliga vätskor som hanteras vid en temperatur som är högre än vätskans kokpunkt.	
9. Miljöfarliga ämnen:	
- ämnen med riskfrasen R50: "mycket giftigt för vattenlevande organismer" (inklusive R50/53),	
- ämnen med riskfrasen R51/53 "giftigt för vattenorganismer, kan ge långsiktiga skadeverkningar"	
10. All klassificering som inte omfattas av det som anges ovan i kombination med följande riskfraser:	
- R14 "reagerar våldsamt vid kontakt med vatten" (inklusive R14/15)	500

- R29 "avger giftiga gaser vid kontakt med vatten"

200

AVDELNING 5

VERKSAMHETER MED UTSLÄPP AV FARLIGA ÄMNEN

Förorenande ämnen som det ska tas särskild hänsyn till enligt 11 a §

Förorenande ämnen vid utsläpp som direkt eller indirekt kan förorena luft

- Svaveldioxid och andra svavelföreningar
- Kväveoxider och andra kväveföreningar
- Kolmonoxid
- Flyktiga organiska föreningar
- Metaller och deras föreningar
- Stoff
- Asbest (partiklar, fibrer)
- Klor och dess föreningar
- Fluor och dess föreningar
- Arsenik och dess föreningar
- Cyanider
- Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via luften kan påverka fortplantningen
- Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och polyklorerade dibensofuraner

Förorenande ämnen vid utsläpp som direkt eller indirekt kan förorena ytvatten eller grundvatten

- Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö
- Organiska fosforföreningar
- Organiska tennföreningar
- Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö
- Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska toxiska ämnen
- Cyanider
- Metaller och deras föreningar

- Arsenik och dess föreningar
- Biocider och växtskyddsmedel
- Suspenderande ämnen
- Ämnen som orsakar eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater)
- Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som t.ex. BOD och COD)
- Alaklor med CAS-nummer 15972-60-8 och EU-nummer 240-110-8
- Antracen med CAS-nummer 120-12-7 och EU-nummer 204-371-1
- Atrazin med CAS-nummer 1912-24-9 och EU-nummer 217-617-8
- Bensen med CAS-nummer 71-43-2 och EU-nummer 200-753-7
- Bromerade difenyletrariv
- Pentabromodifenyleter med CAS-nummer 32534-81-9
- Kadmium och kadmiumföreningar med CAS-nummer 7440-43-9 och EU-nummer 231-152-8
- Kloralkaner med CAS-nummer 85535-84-8 och EU-nummer 287-476-5
- Klorfenvinfos med CAS-nummer 470-90-6 och EU-nummer 207-432-0
- Klorpyrifos (klorpyrifosetyl) med CAS-nummer 2921-88-2 och EU-nummer 220-864-4
- 1,2-diklorethan med CAS-nummer 107-06-2 och EU-nummer 203-458-1
- Diklormetan med CAS-nummer 75-09-2 och EU-nummer 200-838-9 – Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) med CAS-nummer 117-81-7 och EU-nummer 204-211-0
- Diuron med CAS-nummer 330-54-1 och EU-nummer 206-354-4
- Endosulfan med CAS-nummer 115-29-7 och EU-nummer 204-079-4 – Fluoranten med CAS-nummer 206-44-0 och EU-nummer 205-912-4
- Hexaklorbensen med CAS-nummer 118-74-1 och EU-nummer 204-273-9
- Hexaklorbutadien med CAS-nummer 87-68-3 och EU-nummer 201-765-5
- Hexaklorcyklohexan med CAS-nummer 608-73-1 och EU-nummer 210-158-9
- Isoproturon med CAS-nummer 34123-59-6 och EU-nummer 251-835-4
- Bly och blyföreningar med CAS-nummer 7439-92-1 och EU-nummer 231-100-4
- Kvicksilver och kvicksilverföreningar med CAS-nummer 7439-97-6 och EU-nummer 231-106-7
- Naftalen med CAS-nummer 91-20-3 och EU-nummer 202-049-5
- Nickel och nickelföreningar med CAS-nummer 7440-02-0 och EU-nummer 231-111-14

- Nonylfenol med CAS-nummer 25154-52-3 och EU-nummer 246-672-0
 - (4-Nonylfenol) med CAS-nummer 104-40-5 och EU-nummer 203-199-4
 - Oktylfenol med CAS-nummer 1806-26-4 och EU-nummer 217-302-5
 - 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl-fenol) med CAS-nummer 140-66-9
 - Pentaklorbensen med CAS-nummer 608-93-5 och EU-nummer 210-172-5
 - Pentaklorfenol med CAS-nummer 87-86-5 och EU-nummer 231-152-8
 - Polyaromatiska kolväten
 - (Benso(a)pyren) med CAS-nummer 50-32-8 och EU-nummer 200-028-5
 - (Benso(b)fluoranten) med CAS-nummer 205-99-2 och EU-nummer 205-911-9
 - (Benso(g,h,i)perylene) med CAS-nummer 191-24-2 och EU-nummer 205-883-8
 - (Benso(k)fluoranten) med CAS-nummer 207-08-9 och EU-nummer 205-916-6
 - (Indeno(1,2,3-cd)pyren) med CAS-nummer 193-39-5 och EU-nummer 205-893-2
 - Simazin med CAS-nummer 122-34-9 och EU-nummer 204-535-2
 - Tributyltennföreningar
 - (Tributyltenn-katjon) med CAS-nummer 36643-28-4
 - Triklorbensen med CAS-nummer 12002-48-1 och EU-nummer 234-413-4
 - Triklormetan (kloroform) med CAS-nummer 67-66-3 och EU-nummer 200-663-8
 - Trifluralin med CAS-nummer 1582-09-8 och EU-nummer 216-428-8 Förordning (2013:1160).
-
-

Sveriges riksdag
100 12 Stockholm
Telefon: 08-786 40 00

Frågor om riksdagen
Telefon: 020-349 000
E-post: riksdagsinformation@riksdagen.se